

Fremsat	$\frac{20}{11}$	F.sp.	2468	Forslag som fremsat	A. sp.	1957
1. beh.	$\frac{1}{12}$	- -	3587	Betænkn. afg.	$\frac{1}{4}$	B. - 1249
2. -	$\frac{1}{4}$	- -	9120	Till. bet.	- $\frac{3}{4}$	B. - 1271
3. -	$\frac{18}{4}$	- -	9915	Forslag som vedtaget	C.	- 479

Partiernes ordførere: Taanquist (Tove Lindbo Larsen) (S), Birgit Fogh-Andersen (Lizzie Lichtenberg) (KF), Bente Nielsen (V), Alice Faber (Agerschou) (SF), Dagmar Mørk Jensen (RV), Birgith Mogensen (CD), Lenger (VS) og Poulsgaard (FP).

Efter 1. behandling henvist til kommunaludvalget.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Loven indebærer, at *staten skal yde erstatning for psykisk og fysisk skade, som er forårsaget af behandlingen med LSD inden for det offentlige sundhedsvæsen*. Erstatningen kan normalt ikke overstige 255.000 kr.

I forbindelse med afgørelse om erstatning kan det bestemmes, at skadelidte har ret til at modtage behandling eller optræning på offentlige sygehuse og institutioner. Endvidere kan udgifter til behandling hos privat praktiserende læge, behandler og psykolog samt til nødvendige hjælpemidler erstattes.

Afgørelse om erstatning m.v. træffes af et nævn, der nedsættes af socialministeren.

Ifølge de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget, skulle lovforslaget ses i forlængelse af det i folketingsåret 1984-85 fremsatte beslutningsforslag om erstatningsydelse til patienter, der er kommet til skade ved LSD-behandling og LSD-forsøg. Der henvises til Folketingsårbog 1984-85, side 373 ff.

Lovforslaget indeholdt oprindelig forslag om, at sikringsstyrelsen varetog administrationen af loven. Endvidere var maksimumserstatningen fastsat til 500.000 kr. Ved ændringsforslag fra S, SF og RV samt fra *udvalget* udgik disse forslag, og i stedet blev indsat de forslag, som indgik i den vedtagne lov. Nogle ændringsforslag fra *indenrigsministeren*, tiltrådt af KF, V, KrF og FD, der bl.a. indebar en maksimumserstatning på 50.000 kr., blev forkastet.